

UNIVERSITEIT VAN AMSTERDAM
Stichting Bèta Plus

De benoeming van bijzonder hoogleraren vanwege de Stichting Bèta Plus

Informatie voor leden van curatoria

1. *Inleiding*

Bijzondere leerstoelen zijn verankerd in de Wet op het Hoger onderwijs en Wetenschappelijk onderzoek (WHW). De Universiteit van Amsterdam heeft op grond van de Wet procedures en voorschriften geformuleerd voor de vestiging van dergelijke leerstoelen en de benoeming van hoogleraren door buitenuniversitaire rechtspersonen. Deze procedures en voorschriften zijn neergelegd in de universitaire beleidsnotitie *Hooglerarenbeleid* (d.d. januari 2011). De voorschriften van het College van Bestuur zijn generiek van aard en behoeven in veel opzichten uitwerking en interpretatie. Ook zijn de universitaire regels niet altijd eenvoudig te vertalen in een passend handelingsrepertoire. De praktijk heeft geleerd dat veel bestuurders die direct betrokken zijn bij het toezicht op de leerstoel en het proces van benoeming van een hoogleraar – in het bijzonder instituutdirecteuren en leden van curatoria – kampen met allerlei vragen. Op basis van de vele vragen die de Stichting bereiken, heeft het bestuur van de Stichting een brochure opgesteld die inzicht biedt in de benoemingsprocedure. De Stichting wil met de brochure ook een handelingskader aanreiken voor vraagstukken rond de verschillende rollen die het curatorium geacht wordt te vervullen. De verwachting is dat daarmee vooral hoogleraren die zitting hebben in het curatorium van een van de leerstoelen die door Bèta Plus in stand worden gehouden beter in staat zullen zijn hun taken adequaat uit te voeren.

2. *Doelstelling van de Stichting Bèta Plus*

De Stichting Bèta Plus (BP) is sinds 1987 bevoegd om in overleg met het bestuur van de UvA bijzondere leerstoelen in te stellen bij de Faculteit der Natuurwetenschappen, Wiskunde en Informatica (FNWI) en kandidaten voor te dragen voor benoeming. Momenteel houdt de Stichting 20 leerstoelen in stand (peildatum februari 2019). Aan de leerstoelen zijn leeropdrachten verbonden op het gebied van de wiskunde, natuurkunde, sterrenkunde, scheikunde, biologie, aardwetenschappen en informatica. De Stichting beschouwt de onder zijn gezag geplaatste leerstoelen als het resultaat van een zorgvuldig opgebouwde, langjarige onderzoekssamenwerking met kennisinstellingen en bedrijven. Aan de instituten of bedrijven waarmee de Stichting een relatie onderhoudt zijn doorgaans meerdere onderzoeksgroepen verbonden, waar vele gereputeerde onderzoekers met een wetenschappelijke achtergrond en interesse werkzaam zijn. De formule waarlangs de samenwerking doorgaans gestalte krijgt, is de afspraak dat de externe partij een van zijn senior onderzoekers met gesloten beurs beschikbaar stelt om één dag per week bij de UvA onderzoek te doen en/of onderwijs te verzorgen.

Daarbij gaat het zonder uitzondering om het ontsluiten van unieke wetenschappelijke expertise die de faculteit niet of slechts in beperkte mate zelf in huis heeft. De expertise van de externe partij is doorgaans voor een belangrijk deel gefundeerd op kennisbronnen die niet algemeen beschikbaar zijn, zoals kennis van industriële processen, geavanceerde meetapparatuur en niet openbare databases. Voor de universiteit brengt het onderhouden van contacten met kennisinstellingen en bedrijven via bijzondere leerstoelen nog meer voordelen met zich mee, zoals mogelijkheden voor stageplaatsen voor masterstudenten, werkgelegenheid in de onderzoek sector, toegang tot subsidiestromen die valorisatie vereisen en de geringe kosten.

3. *Procedure voor instelling van een leerstoel en benoeming van een hoogleraar*

De procedure voor benoeming van een hoogleraar op een Bèta Plus leerstoel is afhankelijk van een aantal modaliteiten. Uitgaande van de meest voorkomende situatie, namelijk dat er bij een onderzoeksinstituut van de faculteit een kandidaat voor een bijzonder hoogleraarschap in beeld is, dat zijn of haar werkgever bereid is deze kandidaat voor een dag per week vrij te stellen voor werkzaamheden aan de UvA (zodat een *cash* budget niet nodig is) en dat er via de werkgever geen leerstoel beschikbaar is waarop de kandidaat benoemd kan worden, dan ziet het stappenplan voor een hoogleraar benoeming vanwege de Stichting Bèta Plus er globaal als volgt uit.

- a) De directeur van een onderzoeksinstituut polst de decaan van de FNWI of hij kan instemmen met de vestiging van een leerstoel via Bèta Plus en de kandidaat die daarop benoemd kan worden.
- b) Indien de decaan positief reageert: het instituut stelt stukken op en stuurt die naar zowel de decaan van de FNWI als de secretaris van de Stichting BP. Dit betreft een toelichtende brief van de directeur instituut aan decaan en Stichting, het profiel van de leerstoel, het CV van de kandidaat (met *Position Statement* indien van toepassing, zie artikel 4) en een bewilligingsbrief van de werkgever.
- c) De secretaris raadpleegt met behulp van deze documenten het bestuur van BP.
- d) Indien het bestuur positief reageert: de afdeling Bestuurszaken (BZ) van de FNWI stelt in overleg met het instituut een reglement van de leerstoel op het instituut. In het overleg wordt onder meer de samenstelling van het curatorium besproken.
- e) BZ legt het complete dossier voor aan het College van Bestuur (CvB) van de UvA, met het verzoek de leerstoel in te stellen en af te zien van de (door de UvA opgelegde) eis van open werving.
- f) Indien dit leidt tot een *instellingsbesluit* van het CvB inzake de leerstoel: BZ vraagt het curatorium een voordracht te doen. Het curatorium stuurt de voordracht vervolgens per brief naar de decaan en de Stichting.
- g) Indien beide positief reageren: BZ raadpleegt de zusterfaculteiten van de universiteiten in Nederland die actief zijn op het wetenschapsgebied van de leerstoel. Deze stap is niet nodig indien de kandidaat al hoogleraar is geweest.
- h) Indien de zusterfaculteiten positief reageren: BZ legt de voordracht voor aan het College van Bestuur.
- i) Indien dit leidt tot een *instemmingsbesluit* van het CvB inzake de voorgenomen benoeming van de kandidaat-hoogleraar: de Stichting BP benoemt de kandidaat. Doorgaans wordt een bijzonder hoogleraar benoemd voor de duur van vijf jaar, maar in bijzondere gevallen – bijvoorbeeld bij wisselleerstoelen en bij personen die de 60 al gepasseerd zijn – wordt daarvan afgeweken. Van een *aanstelling* van de hoogleraar bij de Stichting is overigens nooit sprake (zie punt 8).

4. *De samenstelling en opdracht van het curatorium*

Het model Reglement Bijzondere Leerstoelen van de Universiteit van Amsterdam bepaalt dat een bijzondere leerstoel onder toezicht staat van een College van Curatoren (kortweg curatorium). Het

College van Curatoren bestaat in principe uit drie personen: een lid aangewezen door of namens het College van Bestuur van de universiteit, een lid door of namens de decaan van de faculteit en een lid door of namens het bestuur van de rechtspersoon (de Stichting Bèta Plus). In bijzondere gevallen kan een curatorium uit vier leden bestaan, bijvoorbeeld om de vertegenwoordiger van de werkgever van de hoogleraar ook een stem te kunnen geven. Stichting en decaan gaan er stilzwijgend van uit dat het lid dat namens de decaan is benoemd als voorzitter van het curatorium optreedt. Het College van Curatoren kan uiteraard, in afwijking van dit gebruik, uit zijn midden zelf een ander lid als voorzitter aanwijzen. De leden van het curatorium worden aangewezen voor een periode van vijf jaar. De aanwijzing wordt telkens stilzwijgend verlengd met een jaar, tenzij de decaan anders beslist. De Stichting neemt de eerste samenstelling van het curatorium op in het reglement van de leerstoel. Dat reglement is gebaseerd op het modelreglement van de UvA. Het College van Curatoren heeft volgens het Reglement tot taak

- het profiel van de leerstoel op te stellen
- voordrachten voor benoeming te doen
- toezicht te houden op het functioneren van de hoogleraar
- de leerstoel en leerstoelhouder tenminste een keer per vijf jaar te evalueren.

Ten aanzien van de laatstgenoemde taken is het van belang te constateren dat het curatorium geacht wordt op te treden als het *bevoegd gezag*. Deze belangrijke rol vervult het curatorium namens zowel het College van Bestuur als de Stichting. De bevoegd gezag taken van het curatorium betreft alle mogelijke kwesties rondom de benoeming, aanstelling of detachering, het functioneren en het aftreden van de bijzonder hoogleraar. Voor gewone hoogleraren – met een dienstverband bij de UvA – loopt de hiërarchische lijn vanaf het College via de decaan en de afdelingsvoorzitter annex instituut directeur naar de hoogleraar. Het curatorium vervangt dus binnen deze hiërarchische lijn de rol van zowel de decaan als de afdelingsvoorzitter. Het curatorium oefent overigens niet alleen gezag uit over de *persoon*, maar ook over de *leerstoel*. Het opheffen van een leerstoel vergt bijvoorbeeld een evaluatie van het curatorium. Hieronder wordt ingegaan op de vier taken (rollen) van het curatorium (zie paragraaf 6 t/m 9).

5. Criteria voor het voordragen en benoemen van bijzonder hoogleraren

Richtlijnen en criteria voor bijzondere leerstoelen en gewone leerstoelen zullen uit de aard der zaak in veel gevallen overlappen, het apart bestaan van bijzondere naast gewone leerstoelen impliceert echter dat er ook duidelijke verschillen zullen zijn. Kernpunt is dat de kandidaat duidelijke meerwaarde inbrengt in het onderzoek en onderwijs van FNWI.

De FNWI hanteert bij de bezetting van gewone leerstoelen een aantal Key Performance Indicators (KPIs) zoals:

- a) Wetenschappelijke output
 - publicaties (aantal, kwaliteit, incl. *conference proceedings* en boeken);
 - citaties;
 - voordrachten op conferenties of op uitnodiging;
- b) Inzet ter bevordering van het wetenschapsgebied
 - organisatie van conferenties, workshops (etc.);
 - functies als (guest) editor en reviewer;
 - samenwerkingsverbanden;
- c) Bijdragen aan de ontwikkeling van junior onderzoekers
 - aantal afgeronde promoties;
 - aantal begeleidingen van AIOs en postdocs;

- d) Inzet ter bevordering van het onderwijs
 - prestaties in het geven van onderwijs;
 - curriculum ontwikkeling;
- e) *Esteem indicators* binnen de wetenschappelijke gemeenschap
 - prijzen en andere eerbewijzen;
 - verworven subsidies;
- f) Inzet ter bevordering van maatschappelijk connecties of maatschappelijk relevantie
 - patenten;
 - *committees of trust*;
 - publieke evenementen en belangrijke maatschappelijke functies

Afhankelijk van het specifieke beleidsdoel dat de Stichting nastreeft zullen de hier genoemde criteria altijd een rol spelen, echter de weging van deze criteria onderling zal van geval tot geval belangrijk kunnen verschillen. Het bestuur van de Stichting zal een behoorlijke vrijheid moeten nemen om in een specifiek geval naar bevind van zaken te kunnen oordelen. Bij grote verschillen ten opzichte van de standaard criteria zullen de bestuursleden van de Stichting meewegen of er compenserende factoren zijn die de unieke meerwaarde van de kandidaat borgen op het vlak van academisch onderwijs en/of onderzoek. Zij kunnen hierbij om een verdere onderbouwing van een kandidatuur vragen door externe experts in hetzelfde vakgebied te (doen) raadplegen. Het onderzoeks- en onderwijsplan voor de leerstoel zal voldoende strategische potentie moeten laten zien om de gevraagde meerwaarde aannemelijk te maken. Ook kan de specifieke meerwaarde van een kandidaat nader worden toegelicht in een *Position Statement* bij het CV. Naarmate een kandidaat verder afwijkt van het voor zijn/haar vakgebied geldende academische profiel, zal de onderbouwing vanuit andere overwegingen sterker moeten zijn.

Er dient aandacht te zijn voor het feit dat bijzonder hoogleraren standaard het ius promovendi krijgen, terwijl sommigen wellicht weinig/geen ervaring hebben in het begeleiden van promovendi. Indien dit het geval is, vragen de decaan en stichting Bèta Plus dat de bijzonder hoogleraar instemt met een coaching of training om een goede begeleiding voor promovendi door de bijzonder hoogleraar te waarborgen. Standaard zal ook een (co-)promotor van FNWI betrokken zijn, in overeenstemming met het UvA promotiereglement.

Over het vestigen van een leerstoel en over benoemingen wordt verder besloten als is vastgelegd in het huishoudelijk reglement van de Stichting.

6. *Opstellen van het profiel van de leerstoel*

Het College van Curatoren wordt volgens het MR geacht een profiel van de leerstoel op te stellen. In deze rol treedt het curatorium op als *profielcommissie*. In de praktijk wordt het profiel meestal opgesteld door de directeur van het onderzoeksinstituut waar de bijzonder hoogleraar tewerkgesteld zal worden. Het curatorium heeft in dat geval wel de bevoegdheid het profiel aan te passen aan de uitkomsten van het overleg met de kandidaat (zie punt 5), uiteraard na overleg met de betrokken instituutdirecteur of –directeuren. Het verdient overigens de voorkeur om zowel het profiel als de naam van de leerstoel *breder* te definiëren dan alleen op grond van het CV van de kandidaat gerechtvaardigd zou zijn. De reden daarvoor is dat de Stichting alleen *structurele* samenwerkingsrelaties zoekt met kennisinstellingen. Dit principe is ook het uitgangspunt van de WHW – de benoeming van een hoogleraar is tijdelijk, maar de leerstoel is blijvend. Het profiel moet dan ook genoeg ruimte bieden om na het vertrek van de hoogleraar die als eerste op de leerstoel is benoemd een benoeming van een andere kandidaat uit dezelfde instelling mogelijk te maken.

De bijzonder hoogleraar zal, gerekend per jaar, tenminste twee tiende deel van de normale werktijd (dat is gemiddeld een dag per week) besteden aan werkzaamheden ten behoeve van de bijzondere leerstoel. In bijzondere gevallen is wat de Stichting betreft ook een benoeming op grond van een beschikbaarheid van 0,1 f.t.e. mogelijk. Dit komt overeen met ongeveer 21 werkdagen per jaar. De omvang van de tewerkstelling wordt opgenomen in het reglement van de leerstoel (artikel 5).

7. *Opstellen van de voordracht tot benoeming van een hoogleraar*

Het College van Curatoren wordt geacht een gemotiveerde voordracht van een kandidaat op te stellen en deze ter goedkeuring voor te leggen aan de decaan en de rechtspersoon. In deze rol treedt het curatorium dus op als *benoemingsadviescommissie*. In zijn advies gaat het curatorium in op

- de *taken* van de leerstoelhouder
- de *vereisten van benoembaarheid* die het curatorium gehanteerd heeft
- de *inbedding* van de leerstoel in de facultaire organisatie.

Het curatorium zal in zijn advies duidelijk moeten maken in hoeverre de kandidaat een rol kan spelen in het *onderwijs*, het *onderzoek* en de *begeleiding van promovendi* van de faculteit. Ten aanzien van de vereisten van benoembaarheid dient het curatorium aan te geven op welke gronden het curatorium de kandidaat professorabel acht. Het advies rond de inbedding betreft zowel de *faculteit* (bij welk instituut kan de hoogleraar het beste tewerkgesteld worden en waarom?) als het *instituut* (bij welke onderzoeksgroep of sectie zou de hoogleraar het beste werkzaam kunnen zijn en waarom?). De inbedding van de hoogleraar in de organisatie wordt opgenomen in het reglement van de leerstoel (artikel 7). Indien er geen sprake kan zijn van open werving van kandidaten – hetgeen bijna altijd het geval zal zijn – dient het curatorium tenminste drie adviezen over de voordracht in te winnen bij gezaghebbende buitenlandse wetenschappers.

Ter voorbereiding op het benoemingsadvies zal het curatorium met de kandidaat van gedachten wisselen over zijn of haar

- onderzoekinteresses
- inzetbaarheid ten behoeve van de onderwijs- en onderzoekprogramma's van de faculteit
- aanwezigheid op de faculteit (een vaste dag per week of langere aaneengesloten periodes)
- wensen en mogelijkheden m.b.t. de inbedding
- wensen en mogelijkheden m.b.t. onderzoek faciliteiten
- wensen en mogelijkheden m.b.t. promovendi en promotiebegeleiding.

Dit gesprek dient zo mogelijk te resulteren in concrete afspraken. Zodra de kandidaat benoemd is, dient het curatorium de betreffende onderwijs- en onderzoekdirecteuren op de hoogte te stellen van de gemaakte afspraken.

8. *Toezicht houden op het functioneren van de hoogleraar*

In deze rol treedt het curatorium op als *bevoegd gezag* over de leerstoel en de hoogleraar. Het bevoegd gezag heeft namens de Stichting en het College van Bestuur de volgende opdracht.

- Het maken van afspraken met de kandidaat-hoogleraar over zijn of haar toekomstige taken
- Het tijdens de benoemingsperiode toezien op het functioneren van de hoogleraar
- Het aan het einde van de periode evalueren van de resultaten van de hoogleraar en de leerstoel (zie punt 9).

Bij zijn toezichthoudende taak maakt het curatorium gebruik van jaarverslagen van de hoogleraar. In artikel 10 van het Modelreglement Bijzondere Leerstoelen wordt daarover het volgende bepaald.

“De bijzonder hoogleraar brengt jaarlijks vóór 31 januari schriftelijk verslag uit aan het College van Curatoren en de decaan van de faculteit van zijn of haar werkzaamheden gedurende het afgelopen jaar. Het verslag dient een opgave te bevatten van het aantal studenten dat het onderwijs van de bijzonder hoogleraar heeft gevolgd, alsmede van het aantal in het betreffende studiejaar afgelegde tentamens in dat vak. Indien mogelijk, bevat het verslag ook een onderwijsevaluatie van het afgelopen studiejaar. Bij de evaluatie dienen de studenten die het onderwijs gevolgd hebben betrokken te zijn. Het verslag bevat tevens een overzicht van de wetenschappelijke publicaties die in het afgelopen jaar verschenen zijn en een overzicht van de werkzaamheden die verricht zijn in het kader van de begeleiding van de promovendi. Het College van Curatoren voert zo nodig naar aanleiding van het verslag een gesprek met de bijzonder hoogleraar.”

Dit impliceert dat (de voorzitter van) het curatorium de hoogleraar moet wijzen op zijn verslagplicht indien de hoogleraar in gebreke blijft.

Het curatorium wordt geacht er op toe te zien dat er geen sprake is van plichtverzuim. In artikel 12 van het Reglement wordt daarover het volgende bepaald.

“Indien er sprake is van plichtsverzuim of aan wangedrag door de bijzonder hoogleraar, dan neemt het College van Curatoren de nodige spoedeisende maatregelen en doet de rechtspersoon zo nodig voorstellen tot waarschuwing, schorsing of ontslag van de bijzonder hoogleraar. Indien de omstandigheden zoals bedoeld in artikel 9.58, onder b., van de wet zich voordoen, licht het College van Curatoren, door tussenkomst van de decaan van de faculteit, het College van Bestuur in.”

Gronden voor ingrijpen van het curatorium bij plichtsverzuim zijn bijvoorbeeld: zich onttrekken aan het maken van afspraken met onderwijs- en onderzoeksdirecteuren, niet verschijnen op gemaakte afspraken en gedrag dat niet past bij de status van *gast* van de Universiteit van Amsterdam. Volgens de Wet kan plichtsverzuim leiden tot “ontslag”, maar gelet op het feit dat de Stichting Bèta Plus geen aanstellingen verricht is deze sanctie niet toepasbaar.

9. Evaluatie van de leerstoel en leerstoelhouder

In artikel zes van het Modelreglement Bijzondere Leerstoelen wordt het volgende bepaald.

“Tenminste een jaar voor afloop van de benoemingsperiode, dan wel ten hoogste drie maanden nadat de leerstoel door ontslag, ziekte of overlijden vacant komt, wordt door het College van Curatoren bezien of continuering van de bijzondere leerstoel gewenst is. De evaluatie en het advies terzake van het College van Curatoren worden ter kennis gebracht van de rechtspersoon en, door tussenkomst van de decaan van de faculteit, het College van Bestuur. Het College van Curatoren adviseert in ieder geval tot intrekking van de bevoegdverklaring tot vestiging van de bijzondere leerstoel, indien er uit de in het vorige lid bedoelde evaluatie blijkt, dat de bijzondere leerstoel niet meer aansluit bij het profiel van de faculteit dan wel sprake is van zodanige wijzigingen in de omstandigheden dat het belang van het wetenschappelijk onderwijs zich niet langer met de bevoegdverklaring verdraagt.”

Met het oog op deze bepalingen, zal de decaan of de Stichting de voorzitter van het curatorium doorgaans drie maanden voor afloop van de benoemingstermijn per brief vragen het curatorium bijeen te roepen, met het doel decaan en Stichting te adviseren over de vraag of een herbenoeming van de hoogleraar voor een nieuwe termijn van vijf jaar mogelijk en wenselijk is. Voor de totstandkoming van een dergelijk advies zal doorgaans twee maanden beschikbaar zijn. In de praktijk is het

vaak lastig om plenair bijeen te komen. In dat geval neemt de voorzitter het initiatief om de leden van het curatorium per e-mail te raadplegen.

De evaluatie dient plaats te vinden aan de hand van jaarverslagen van de hoogleraar. Indien er geen of onvoldoende jaarverslagen beschikbaar zijn, kan het curatorium vragen om een eindverslag. Het eindverslag dient een samenvatting te bevatten van de verrichte taken op het gebied van onderwijs, onderzoek en promotiebegeleiding. Het curatorium dient aan de verslagen van de hoogleraar de gronden te kunnen ontleen voor een eventuele herbenoeming (voor een tweede of derde termijn van vijf jaar). Daarbij zal de commissie ook het oordeel van tenminste de onderzoeksdirecteur en (indien dat in de rede ligt) ook de onderwijsdirecteur betrekken. Indien de verslagen en de oordelen van de directeuren onvoldoende inzicht bieden in de vraag of een herbenoeming wenselijk is, dient het curatorium een functioneringsgesprek te organiseren met de hoogleraar. Indien het curatorium tot de conclusie komt dat herbenoeming van de zittende leerstoelhouder niet in de rede ligt, dan dient het curatorium zich uit te spreken over de toekomst van de leerstoel. Daarbij kan worden gedacht aan de voordracht van een *andere kandidaat* (al dan niet in combinatie met wijziging van de leeropdracht), aanpassing van de *positie* van de leerstoel binnen de universitaire organisatie of *opheffing* van de leerstoel. Het wordt op prijs gesteld als het curatorium in zijn advies aandacht schenkt aan de samenstelling van het curatorium. Indien bijvoorbeeld een of meer leden van het curatorium hun lidmaatschap ter beschikking willen stellen, dan kan de voorzitter in overleg met de meest betrokken onderzoeksdirecteur suggesties doen voor mogelijke opvolgers.

10. Aandachtspunten in relatie tot het leerstoelenbeleid van de UvA

Bij de FNWI worden bijzondere leerstoelen bijna altijd gebruikt om een structurele samenwerkingsrelatie aan te gaan tussen een van de onderzoeksinstituten en een nationaal wetenschappelijk instituut, of een organisatie die toepassingsgericht onderzoek verricht maar waarvan de resultaten (nog) niet commercieel toepasbaar zijn. Voorbeelden van dit soort instellingen zijn instituten en stichtingen van NWO (bijvoorbeeld CWI, AMOLF en ASTRON), KNAW instituten en Max Planck instituten, respectievelijk TNO, RIVM, NIOZ en DSM. Bij andere faculteiten gaat het meestal om een ideële instelling, dus een maatschappelijke organisatie die het wetenschappelijk onderzoek op een specifiek terrein wil bevorderen. Dit gegeven leidt tot belangrijke verschillen met procedures die door andere faculteiten van de UvA worden gevolgd. De praktische gevolgen daarvan worden hier onder kort geschetst.

- a) De kandidaten voor een bijzonder hoogleraarschap bij de FNWI zijn vrijwel altijd werknemer van een buitenuniversitair onderzoeksinstituut en dat instituut staat garant voor doorbetaling van het salaris van de hoogleraar → open werving kan niet aan de orde zijn → uitstel van de eis tot open werving is bij de FNWI de norm, niet een uitzondering.
- b) De voorgedragen hoogleraar is q.q. tevens werknemer van het buitenuniversitaire instituut → er vindt wel een *benoeming* plaats (door de Stichting), maar geen *aanstelling* bij de Stichting of een *detachering* vanuit de werkgever naar de Stichting.
- c) Het CvB gaat voor bijzondere leerstoelen uit van de situatie dat er een budget beschikbaar is van 40 duizend euro per jaar. Het College gaat er daarbij van uit dat rechtspersoon en faculteit samen 100% van de integrale kosten financieren. Bij de FNWI worden de kosten van een bijzonder hoogleraarschap gedeeld door drie partijen, namelijk de werkgever (het buitenuniversitaire onderzoeksinstituut), het ontvangende FNWI instituut en (soms) de rechtspersoon. De eerste draagt de salarislasten – veruit de grootste kostenpost – de tweede de werkplekgebonden kosten en de derde de onkostenvergoedingen voor de leerstoel (reiskosten e.d.). → Het is niet altijd duidelijk welke vrijheidsgraden faculteit en Stichting hebben t.a.v. de financiering van het leerstoelbudget.

Het begrip *aanstelling* is gekoppeld aan de gezagsrelatie tussen werknemer en werkgever. De UvA kent onbezoldigde aanstellingen, deeltijd aanstellingen en voltijd aanstellingen. In alle gevallen is sprake van een gezagsrelatie tussen een natuurlijk persoon (in dit geval iemand die door een stichting is benoemd tot bijzonder hoogleraar aan de UvA) en de rechtspersoon UvA. Een bijzonder hoogleraar is iemand die door een rechtspersoon met volledige rechtsbevoegdheid (zoals de Stichting Bèta Plus) is benoemd tot hoogleraar en die vervolgens vanwege een stichting *tewerkgesteld* is bij een onderdeel van de UvA. In termen van UvA personeelsbeleid is zo iemand een *gast*, dat wil zeggen iemand waarover de UvA geen gezag kan uitoefenen. Een bijzonder hoogleraar die werkzaam is bij de UvA zal derhalve geen aanstelling bij de UvA hebben.¹ Een bijzonder hoogleraar zou eventueel wel een aanstelling kunnen hebben bij de benoemde rechtspersoon, maar dan dient de persoon in dienst te zijn bij die stichting of vereniging. Bij geen van bijzondere hoogleraren bij de FNWI is dat het geval. Wel zal de afdeling Personeelszaken van de FNWI een *gastovereenkomst* willen sluiten met een bijzonder hoogleraar, bijvoorbeeld om afspraken te maken over *intellectual property rights* (IPR) en het gebruik van onderzoeksfaciliteiten.

AS /2019 - ES /2010

¹ In uitzonderlijke gevallen is het mogelijk dat een bijzonder hoogleraar die door de Stichting benoemd is bij de FNWI een (deeltijd) aanstelling heeft als universitair hoofddocent bij een andere faculteit.